ଦାନିୟେଲର ପୁସ୍ତକ - ସଂଖ୍ୟା ଚୁଆନ୍ନ

ଅନ୍ତିମ ଦିନମାନଙ୍କର ଉନ୍ମୋଚନ: ବୁଝିବା ପାଇଁ ଦାନିଏଲଙ୍କର ଅନ୍ୱେଷଣ

Jeff Pippenger
2024-01-18

ଆମେ ସମ୍ପ୍ରତିର ଗୋଟିଏ ଲେଖାକୁ Prophets and Kings ରୁ ଗ୍ରହୀତ ଗୋଟିଏ ଅଂଶ ସହ ସମାପ୍ତ କରିଥିଲୁ, ଯେଉଁଠାରେ ସିଷ୍ଟର ୱାଇଟ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ ଯେ ଦାନିଏଲ "ଯିରିମିୟାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପୂର୍ବରୁ କହାଯାଇଥିବା ସତ୍ତର ବର୍ଷର ବନ୍ଦିତ୍ୱ ଏବଂ ସେହି ଦୁଇ ହଜାର ତିନି ଶତ ବର୍ଷର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସମ୍ପର୍କକୁ ବୁଝିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ, ଯାହା ବିଷୟରେ ସେ ଦର୍ଶନରେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଦୂତଙ୍କୁ ଏହା ଘୋଷଣା କରୁଥିବା ଶୁଣିଥିଲେ ଯେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ରାଳୟର ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ପୂର୍ବରୁ ସେତେ ସମୟ ବିତିଯିବ।"

> "ଆଉ ଏକ ଦର୍ଶନ ଦ୍ୱାରା ଭବିଷ୍ୟତର ଘଟଣାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଧିକ ଆଲୋକ ପଡ଼ିଲା; ଏବଂ ଏହି ଦର୍ଶନର ଶେଷରେ ଦାନିଏଲ 'ଏକ ପବିତ୍ରଜନ କହୁଥିବାକୁ' ଶୁଣିଲେ, 'ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ପବିତ୍ରଜନ ସେହି କହୁଥିବା ପବିତ୍ରଜନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଏହି ଦର୍ଶନ କେତେ କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବ?' ଦାନିଏଲ 8:13। ଯେ ଉତ୍ତର ଦିଆଯାଇଥିଲା, 'ଦୁଇ ହଜାର ତିନି ଶତ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ; ତାହାପରେ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଶୁଦ୍ଧ କରାଯିବ' (ପଦ 14), ତାହା ତାଙ୍କୁ ଗଭୀର ବିଭ୍ରାନ୍ତିରେ ପକାଇଦେଲା। ସେ ଦର୍ଶନର ଅର୍ଥ ଜାଣିବା ପାଇଁ ଗଭୀର ଆଗ୍ରହର ସହିତ ଅନୁସନ୍ଧାନ କଲେ। ଯିରିମିୟଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପୂର୍ବରୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀ କରାଯାଇଥିବା ସତ୍ତର ବର୍ଷର ବନ୍ଦୀଜୀବନ ଏବଂ ଦର୍ଶନରେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଦୂତ ଯେ ଦୁଇ ହଜାର ତିନି ଶତ ବର୍ଷ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନର ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ପୂର୍ବରୁ ବିତିବ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ, ସେ ଉଭୟର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସମ୍ପର୍କକୁ ସେ ବୁଝିପାରିଲେ ନାହିଁ। ଦୂତ ଗବ୍ରିଏଲ ତାଙ୍କୁ ଅଂଶିକ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଦେଇଥିଲେ; ତଥାପି ଯେତେବେଳେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଏହି କଥାଗୁଡ଼ିକ ଶୁଣିଲେ, 'ଏହି ଦର୍ଶନ ... ଅନେକ ଦିନ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପାଇଁ ହେବ,' ସେ ମୂର୍ଚ୍ଛିତ ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ। ନିଜ ଅନୁଭବ ବିଷୟରେ ସେ ଲେଖିଛନ୍ତି, 'ମୁଁ ଦାନିଏଲ ମୂର୍ଚ୍ଛିତ ହେଲି,' 'ଏବଂ କେତେକ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅସୁସ୍ଥ ରହିଲି; ପରେ ମୁଁ ଉଠି ରାଜାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଲି; ଏବଂ ସେହି ଦର୍ଶନ ଦେଖି ମୁଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଚକିତ ହେଲି, କିନ୍ତୁ କେହି ତାହାକୁ ବୁଝିଲେ ନାହିଁ।' ପଦ 26, 27।" Prophets and Kings, 553, 554.

ମିଲରାଇଟମାନେ ସେମାନେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିବା ମୂଳଭୂତ ସନ୍ଦେଶକୁ କେବେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ବୁଝିପାରିଲେ ନାହିଁ। ଯେତେବେଳେ ଯିହୁଦା ଗୋତ୍ରର ସିଂହ "ସାତ ସମୟ" ବିଷୟରେ ଅଧିକ ସୂଚନା ଦେବାକୁ ଚାହିଲେ, ସେମାନେ ଲାଓଦିକିଆର ଅନୁଭବରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ, ଏବଂ ସାତ ବର୍ଷ ପରେ "ସାତ ସମୟ"ର ଆଲୋକକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ। ସେମାନେ ସତରି ବର୍ଷ ଏବଂ ତେଇଶ ଶତ ବର୍ଷର ସେହି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ବନ୍ଧକୁ କେବେ ଦେଖିପାରିଲେ ନାହିଁ, ଯାହାକୁ ଦାନିଏଲ ଗଭୀର ଆଗ୍ରହରେ ବୁଝିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ। ଦାନିଏଲ ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

ଭୂମି ନିଜ ସବ୍ବତଗୁଡ଼ିକୁ ଉପଭୋଗ କରିବା ବୋଲି ଯାହା କୁହାଯାଏ, ତାହା ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ନିୟମର ସେହି ଅଂଶ, ଯାହାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସପ୍ତମ ବର୍ଷରେ ଭୂମିର ବିଶ୍ରାମର ବିଧାନ ସମ୍ମିଳିତ ଥିଲା। ସେହି ନିୟମରେ ସାତ ବର୍ଷର ଚକ୍ରକୁ ସାତ ଥର ପୁନରାବୃତ୍ତ କରାଯାଇବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ଥିଲା। ଏହାରେ "ଜୁବିଲି" ବୋଲି ପରିଚିତ ଉତ୍ସବ ସମୟରେ ସାତଟି ସାତ ବର୍ଷର ଚକ୍ର (ଉନଚାଳିଶ ବର୍ଷ)ର ଶେଷ ସମାପ୍ତିରେ ସମ୍ପତ୍ତି ଓ ଦାସମାନଙ୍କର ମୁକ୍ତି ଏବଂ ପୁନରୁଦ୍ଧାର ମଧ୍ୟ ସମ୍ମିଳିତ ଥିଲା। ଯିହୂଦୀମାନେ ନିୟମର ସେହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ଅନାଜ୍ଞାକାରୀ ହୋଇଥିଲେ, ଏବଂ 2 Chronicles ରେ ଏହା ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି ଯେ, ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା Jeremiah ଦ୍ୱାରା କୁହାଯାଇଥିବା ସତ୍ତରି ବର୍ଷର ବନ୍ଦୀତ୍ୱ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଚାରିଶେ ନବେ ବର୍ଷର ବିଦ୍ରୋହକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା। ଚାରିଶେ ନବେ ବର୍ଷରେ, ଯଦି ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲ Leviticus 25 ରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ନିୟମର ନିର୍ଦ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ପାଳନ କରିଥାନ୍ତା, ତେବେ ସେହି ବର୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମୋଟ ସତ୍ତରି ବର୍ଷ ଏମିତି ହୋଇଥାନ୍ତା ଯେଉଁଥିରେ ଭୂମି ବିଶ୍ରାମ କରୁଥାନ୍ତା। ବାଇବେଲୀୟ ଏକ ବର୍ଷ ତିନିଶେ ଷାଠିଏ ଦିନର, ଏବଂ ତିନିଶେ ଷାଠିଏ ଦିନକୁ ସାତ ଦ୍ୱାରା ("ସାତ ଥର") ଗୁଣ କରିଲେ ଦୁଇ ହଜାର ପାଞ୍ଚଶେ କୋଡ଼ିଏ ଦିନ ହୁଏ।

ସତ୍ତ ରି ବର୍ଷ ଭୂମିର ବିଶ୍ର ାମ ସହ ସମ୍ପ ୂର୍ଣ୍ଣ ର୍ ଭାବେ ସଂଯୁକ୍ତ , ଏବଂ ସେହି ବିଶ୍ର ାମ "ସାତ କାଳ" ସହ ସମ୍ପ ୂର୍ଣ୍ଣ ର୍ ଭାବେ ସଂଯୁକ୍ତ । ଦାନିଏଲ "ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କ ପବିତ୍ର ସ୍ଥ ାନର ଶୋଧନ ପୂର୍ବରୁ" "ତେଇଶ ଶହ ବର୍ଷ" ସହ "ସତ୍ତ ରି ବର୍ଷର ବନ୍ଦ ୀତ୍ୱ "ର "ସମ୍ପ ର୍କକୁ ବୁଝିବା" ପାଇଁ ଖୋଜ କରୁଥିଲେ। ତେଣୁ ସେ "chazon" ଦର୍ଶନ ଓ "mareh" ଦର୍ଶନର ସମ୍ପ ର୍କକୁ ବୁଝିବାକୁ ଚେଷ୍ଟ ା କରୁଥିଲେ। ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତ କ ପଚିଶ ଓ ଛବିଶରେ ଉଲ୍ଲେ ଖିତ ଭୂମିର ବିଶ୍ର ାମକୁ, ଯିରିମିୟାଙ୍କ ଦ୍ୱ ାରା କହିଥିବା ସତ୍ତ ରି ବର୍ଷର ବନ୍ଦ ୀତ୍ୱ ସହ ସ୍ୱ ୀକାର ନ କଲେ, ସେହି ସମ୍ପ ର୍କକୁ ବୁଝିବା ଅସମ୍ଭ ବ। ଯଦି ଆପଣ ବିଶ୍ୱ ାସ କରନ୍ତ ି ନାହିଁ ଯେ "ସାତ କାଳ" ପଚିଶ ଶହ କୁରି ବର୍ଷର ଏକ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀମୂଳକ କାଳକୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ତେବେ ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କ ରେ ଦାନିଏଲ ଦ୍ୱ ାରା ପ୍ର ତିନିଧିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ ରୁ ଆପଣ ନିଜକୁ ବାହାର କରିଦେଉଛନ୍ତ ି। ମିଲରୀୟମାନେ ବିଶ୍ୱ ାସ କରୁଥିଲେ ଯେ "ସାତ କାଳ" ଏକ ସମୟ-ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏଡଭେଣ୍ଟ ିଜ ୍ମ ଆଉ ତାହାକୁ ସେପରି ମନେ କରେନାହିଁ।

ଦାନିଏଲ, ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ପରି, ଜଗତର ଶେଷକାଳରେ ଥିବା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଚିତ୍ରିତ କରନ୍ତି, ଏବଂ ସତ୍ତରି ବର୍ଷ ("ସାତ ସମୟ") ଓ ତେଇଶ ଶତ ବର୍ଷର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କର ଆକାଙ୍କ୍ଷା ବିଷୟରେ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟଙ୍କ ମତାମତ, ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବାକୁ ଥିବା ସେହି ଆକାଙ୍କ୍ଷାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାମାନଙ୍କରେ ଯେପରି କୁହାଯାଇଛି, 1843 ଏବଂ 1850 ର ଚାର୍ଟଗୁଡ଼ିକରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହୋଇଥିବା ଏପରି କୌଣସି ସତ୍ୟ ନାହିଁ, ଯାହାକୁ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟଙ୍କ ଲେଖନୀରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଭାବେ ସମର୍ଥନ କରାଯାଇନାହିଁ (ପୁନଃପୁନି)।

ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକର ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ରୋଦନରେ ମିଲରଙ୍କ ରତ୍ନଗୁଡ଼ିକ ଦଶଗୁଣ ଅଧିକ ଦୀପ୍ତିମାନ ହେବ; ଏବଂ ଏହା କରିବା ସମୟରେ, ସେହି ରତ୍ନଗୁଡ଼ିକ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର କୁମାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନ୍ତିମ ପରୀକ୍ଷାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ସେହି ରତ୍ନଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ହବକ୍‌କୂକଙ୍କ ଫଳକଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ମୂଳଭୂତ ସତ୍ୟମାନ, ଏବଂ ମିଲରଙ୍କ କକ୍ଷର ମଝିରେ ଥିବା ଗୋଟିଏ ଟେବୁଲ୍ ଉପରେ ରଖାଯାଇଥିବା ପେଟିକାରେ ଥିବା ରତ୍ନମାନ। ମୂଳଭୂତ ପରୀକ୍ଷାଟି ହିଁ ଅନ୍ତିମ ପରୀକ୍ଷା, କିନ୍ତୁ ସେପରି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ଆତ୍ମାଙ୍କର ଅଧିକାର ମଧ୍ୟ ଅଟେ। ମିଲରଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନରେ ରତ୍ନ ଭାବେ ପ୍ରତିରୂପିତ ହୋଇଥିବା ମୂଳଭୂତ ସତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ମାନେ, ସମାନ ସମୟରେ, ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ଅଟେ।

> "ଶୈତାନଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶେଷ ଠକେଇ ଏହାହିଁ ହେବ ଯେ, ସେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମାର ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ନିଷ୍ପ୍ରଭ କରିଦେବ। 'ଦର୍ଶନ ନଥିଲେ, ଲୋକମାନେ ନଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି' (ହିତୋପଦେଶ 29:18)। ଶୈତାନ ଚତୁରତାର ସହିତ, ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରରେ ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ମାଧ୍ୟମରେ କାମ କରିବ, ଯେଣ୍ଟାକି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଅବଶିଷ୍ଟ ଜନମାନଙ୍କର ସତ୍ୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଉପରେ ଥିବା ବିଶ୍ୱାସକୁ ଅସ୍ଥିର କରିଦେଇପାରେ। ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭ୍ରମିତ କରିବା ପାଇଁ ଭଣ୍ଡ ଦର୍ଶନ ଆଣିବ, ଏବଂ ମିଥ୍ୟାକୁ ସତ୍ୟ ସହିତ ଏପରି ମିଶାଇଦେବ ଯେ, ଲୋକମାନେ ଏହାରେ ଏତେ ବିରକ୍ତ ହେବେ ଯେ, 'ଦର୍ଶନ' ନାମ ଧାରଣ କରୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ସେମାନେ ଏକ ପ୍ରକାର ଉନ୍ମାଦବାଦ ବୋଲି ଗଣ୍ୟ କରିବେ; କିନ୍ତୁ ସରଳହୃଦୟ ପ୍ରାଣମାନେ, ମିଥ୍ୟା ଓ ସତ୍ୟକୁ ପରସ୍ପର ସମ୍ମୁଖୀନ କରି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ କରିବାରେ ସକ୍ଷମ ହେବେ।" Selected Messages, volume 2, 78.

ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନ 1798 ରୁ 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମିଲେରାଇଟମାନଙ୍କର ଇତିହାସରେ ଘଟିଥିବା ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧିକୁ ଆଲୋଚନା କରୁଛୁ, କିନ୍ତୁ ଆମେ ଏହା ଚିହ୍ନଟ କରୁଛୁ ଯେ, ମିଲେରାଇଟମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ପ୍ରୟୋଗଗୁଡ଼ିକରେ ସଠିକ୍ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ସେମାନେ ଯେଉଁ ଇତିହାସରେ ଉଦ୍ଭୁତ ହୋଇଥିଲେ, ସେହି ଇତିହାସ ଦ୍ୱାରା ସୀମିତ ଥିଲେ। ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ ଅଛୁ, ଏବଂ ଏଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଶେଷ ପିଢ଼ୀରେ (ଚତୁର୍ଥ ପିଢ଼ୀରେ) ଅଛୁ। ଏହି ସମୟକାଳରେ, ଏଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମ ପରମ୍ପରା ଓ ଆଚାର-ବିଚାର (ଜାଲି ରତ୍ନମାନ) ଦ୍ୱାରା ଏତେ ଅଧିକ ମତାବିଶ୍ୱାସରେ ଢାଳାଯାଇଛି ଯେ, ଏହା ଆଉ ଜାଣିନାହିଁ ଯେ ତାହାର ଭିତ୍ତିସ୍ଥ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ କ'ଣ ଥିଲା। ସେହି ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ କ'ଣ ତାହା ନ ଜାଣିବା, ଏଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମକୁ ସେହି ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ଗୁରୁତ୍ୱ ବୁଝିବାରୁ ବଞ୍ଚିତ କରେ, ଏବଂ ସେହି ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ସୁରକ୍ଷିତ ଓ ସଂରକ୍ଷିତ କରିବା ପାଇଁ ପୁନଃପୁନି ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ଅର୍ଥହୀନ କରିଦେଇଥାଏ।

ଆମେ ଉଲାଇ ନଦୀର ଦର୍ଶନ ସମ୍ବନ୍ଧ ରେ ଗବ୍ର ିଏଲଙ୍କ ବ୍ୟ ାଖ୍ୟ ାରେ ଆହୁରି ଅଗ୍ର ସର ହେବା ପୂର୍ବରୁ, ଆମେ ମୌଳିକ ସତ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀର ଆତ୍ମ ାର ଅଧିକାର ସହ ସମ୍ବନ୍ଧ ିତ କିଛି ପ୍ର ସଙ୍ଗ ିକ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରିବୁ।

ଆଧୁନିକ ଧର୍ମତତ୍ତ୍ୱ ବିଦ୍ ାନେ ଯୁକ୍ତି କରନ୍ତି ଯେ, ନିମ୍ନଲିଖିତ ଅନୁଚ୍ଛେ ଦଟି ବାଇବେଲର ସର୍ବାଧିକ ଦୀର୍ଘ ସମୟ-ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀ ହେଉଛି ଦୁଇ ହଜାର ତିନିଶ ବର୍ଷ ବୋଲି ସ୍ପ ଷ୍ଟ କରେ।

> ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଆଗମନ ସମୟରେ 'ରାଜ୍ୟର ସୁସମାଚାର' ପ୍ରଚାର କରିଥିବା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଅନୁଭବ, ତାଙ୍କର ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନର ସନ୍ଦେଶ ଘୋଷଣା କରିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କର ଅନୁଭବରେ ତାହାର ପ୍ରତିରୂପ ପାଇଥିଲା। ଯେପରି ଶିଷ୍ୟମାନେ ବାହାରି ଯାଇ ପ୍ରଚାର କରିଥିଲେ, 'ସମୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯାଇଛି, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ସନ୍ନିକଟ ହୋଇଅଛି,' ସେପରି ମିଲର ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହକର୍ମୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ ଯେ ବାଇବେଲରେ ପ୍ରକାଶିତ ସବୁଠାରୁ ଦୀର୍ଘ ଏବଂ ଶେଷ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୟ ସମୟାବଧି ପ୍ରାୟ ଶେଷ ହେବାକୁ ଆସିପହଞ୍ଚିଛି, ବିଚାର ସନ୍ନିକଟ, ଏବଂ ଅନନ୍ତକାଳୀନ ରାଜ୍ୟର ପ୍ରବେଶ ହେବାକୁ ଯାଉଛି। ସମୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କର ପ୍ରଚାର ଡାନିଏଲ ୨ର ସତ୍ତର ସପ୍ତାହ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଥିଲା। ମିଲର ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହକର୍ମୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ସନ୍ଦେଶ ଡାନିଏଲ ୫:14ର 2300 ଦିନର ସମାପ୍ତିକୁ ଘୋଷଣା କରିଥିଲା, ଯାହାର ଏକ ଅଂଶ ହେଉଛି ସେହି ସତ୍ତର ସପ୍ତାହ। ଉଭୟଙ୍କର ପ୍ରଚାର ଏହି ଏକେଇ ମହାନ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୟ ସମୟାବଧିର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଅଂଶର ପୂରଣ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଥିଲା।
>
> "ପ୍ରଥମ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପରି, ୱିଲିଅମ୍ ମିଲର୍ ଓ ତାଙ୍କ ସହକର୍ମୀମାନେ ନିଜେମାନେ ବହନ କରୁଥିବା ସନ୍ଦେଶର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ବୁଝିପାରିନଥିଲେ। ମଣ୍ଡଳୀରେ ଦୀର୍ଘକାଳ ଧରି ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଆସିଥିବା ଭ୍ରାନ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ସେମାନଙ୍କୁ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ଗୋଟିଏ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟର ସଠିକ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିବାରୁ ବାଧା ଦେଇଥିଲା। ତେଣୁ, ଯଦ୍ୟପି ସେମାନେ ପୃଥିବୀକୁ ଦିଆଯିବା ପାଇଁ ଈଶ୍ୱର ଯେ ସନ୍ଦେଶ ସେମାନଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କରିଥିଲେ, ତାହା ପ୍ରଖ୍ୟାପନ କରିଥିଲେ, ତଥାପି ତାହାର ଅର୍ଥ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଭ୍ରାନ୍ତ ବୁଝାମଣା ହେତୁ ସେମାନେ ନିରାଶାର ଅନୁଭବ କଲେ।" The Great Controversy, 351.

ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ, "ମିଲର ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହକର୍ମୀମାନେ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ ଯେ ବାଇବେଲରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ସବୁଠାରୁ ଦୀର୍ଘ ଏବଂ ଶେଷ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ କାଳସୀମାର ଅବସାନ ସନ୍ନିହିତ ଥିଲା," ଏବଂ ଧର୍ମତତ୍ତ୍ୱବିଦ୍ଜ୍ଞାନେ ଦାବି କରନ୍ତି ଯେ ସବୁଠାରୁ ଦୀର୍ଘ ଏବଂ ଶେଷ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ କାଳସୀମା ହେଉଛି ଦୁଇ ହଜାର ତିନି ଶହ ବର୍ଷ। ସେମାନେ ଆହୁରି ଦାବି କରନ୍ତି ଯେ ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ ଏହି କଥାକୁ ହିଁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଛନ୍ତି, କାରଣ, ସେମାନଙ୍କ ଦାବି ଅନୁଯାୟୀ, ସେ ସରାସରି ଦୁଇ ହଜାର ତିନି ଶହ ବର୍ଷର କାଳସୀମାକୁ ସମ୍ବୋଧନ କରୁଛନ୍ତି। ସେମାନେ ସତରି ବର୍ଷ ଏବଂ ଦୁଇ ହଜାର ତିନି ଶହ ବର୍ଷର କାଳସୀମା ମଧ୍ୟରେ ଥିବା କୌଣସି ସମ୍ପର୍କକୁ ଦେଖିବାରେ ଅନ୍ଧ। ସେମାନେ ସେହି ଆଲୋକ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ଅନ୍ଧ, ଯାହାକି ଦାନିଏଲ ବୁଝିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ।

ଏଲେନ୍ ହ୍ୱାଇଟ୍ ଜଣେ ମିଲରାଇଟ୍ ଥିଲେ, ଏବଂ 1843 ମସିହାର ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ଚାର୍ଟ ଉପରେ ଓ F. D. Nichols ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ 1850 ମସିହାର ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ଚାର୍ଟ ଉପରେ ସ୍ଥାପିତ ସନ୍ଦେଶମାନଙ୍କୁ ସେ ଜାଣୁଥିଲେ। ନିକୋଲ୍ସ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ 1850 ଚାର୍ଟଟି, ସେହି ସମୟରେ ନିକୋଲ୍ସଙ୍କ ଘରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ଜେମ୍ସ ଏବଂ ଏଲେନ୍ ହ୍ୱାଇଟ୍ ନିକୋଲ୍ସଙ୍କ ସହିତ ବାସ କରୁଥିଲେ। ବାଇବେଲ୍‌ର ସବୁଠାରୁ ଦୀର୍ଘ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୟ ସମୟାବଧି, ଯାହା ସେହି ଉଭୟ ଚାର୍ଟ ଉପରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ସେହିଟି ଦୁଇ ହଜାର ତିନି ଶତ ବର୍ଷ ନୁହେଁ, ବରଂ ଲେବ୍ୟବ୍ୟବସ୍ଥା ଛବିଶର "ସାତ ସମୟ" ଅଟେ।

ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଅନୁଚ୍ଛେଦଟି ତେଇଶ ଶହ ବର୍ଷକୁ ସର୍ବାଧିକ ଦୀର୍ଘ ଏବଂ ଶେଷ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୟ କାଳପର୍ଯ୍ୟାୟ ଭାବେ ଦୈବପ୍ରେରିତ ପରିଚୟ ବୋଲି ଦାବି କରିବାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି, ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟଙ୍କ ଲେଖନୀଗୁଡ଼ିକୁ ପରସ୍ପରବିରୋଧୀ କରିଦେବା। ଯଦି ସେ ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦ ବିଷୟରେ ଧର୍ମତତ୍ତ୍ୱବିଦ୍ଜ୍ଞାନେ ଯାହା ଦାବି କରନ୍ତି ତାହାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ, ତେବେ ସେ "seven times"କୁ ସମର୍ଥନ କରୁଥିବା ଚାର୍ଟଗୁଡ଼ିକୁ ସମର୍ଥନ କରିଥିବାବେଳେ ତାହାର ଅର୍ଥ କ'ଣ?

> "ମୁଁ ଦେଖିଛି ଯେ 1843 ର ଚାର୍ଟ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ହସ୍ତଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଏହାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ; ଯେ ସେହି ସଂଖ୍ୟାଗୁଡ଼ିକ ସେ ଯେପରି ଚାହୁଁଥିଲେ ସେପରି ଥିଲା; ଯେ ତାଙ୍କର ହସ୍ତ କିଛି ସଂଖ୍ୟାରେ ଥିବା ଗୋଟିଏ ତ୍ରୁଟିକୁ ଆବରଣ କରି ଲୁଚାଇ ରଖିଥିଲା, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କର ହସ୍ତ ହଟାଯାଇନଥିଲା ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେହି ମଧ୍ୟ ତାହାକୁ ଦେଖିପାରିଲେ ନାହିଁ।" Early Writings, 74.

ଯେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ପାରମ୍ପରିକ ପ୍ରଥାମାନଙ୍କୁ ଓ କଳ୍ପକଥାମାନଙ୍କୁ ଅବିକୃତ ରଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଯୁକ୍ତି ଦେଇପାରନ୍ତି ଯେ 1843 ଚାର୍ଟରେ ପ୍ରଭୁ "ସାତ ସମୟ"ର ତ୍ରୁଟି ଉପରେ ନିଜ ହସ୍ତ ରଖିଥିଲେ, ଯାଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ପରବର୍ତ୍ତୀ କୌଣସି ସମୟରେ ନିଜ ହସ୍ତ ଅପସାରଣ କଲେ। ସେହି ପୂର୍ବଧାରଣାର ସମସ୍ୟା ହେଉଛି, ସିଷ୍ଟର୍ ହ୍ୱାଇଟ୍ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଭୁ ସଂଖ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ନିଜ ହସ୍ତ ଅପସାରଣ କଲେ, ତାଙ୍କର ହସ୍ତ 22 ଅକ୍ଟୋବର, 1844 ପୂର୍ବରୁ, ପ୍ରଥମ ନିରାଶାର ଠିକ୍ ପରେ, ଅପସାରିତ ହୋଇଥିଲା। ସେହି ଘଟଣା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ତାଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ରେ, ସେ ସେହି ତ୍ରୁଟିକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିଥାନ୍ତି ଯାହା ସଂଶୋଧିତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ସେହି ତ୍ରୁଟି "ସାତ ସମୟ" ନ ଥିଲା।

> "ସେହି ବିଶ୍ୱସ୍ତ, ନିରାଶ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନେ, ଯେମାନେ ବୁଝି ପାରିନଥିଲେ କାହିଁକି ତାଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଆସିଲେ ନାହିଁ, ସେମାନେ ଅନ୍ଧକାରରେ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଇନଥିଲେ। ପୁନର୍ବାର ସେମାନେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସମୟାବଧିଗୁଡ଼ିକୁ ଖୋଜିବା ପାଇଁ ନିଜ ନିଜ ବାଇବେଲଙ୍କ ପାଖକୁ ପରିଚାଳିତ ହେଲେ। ପ୍ରଭୁଙ୍କ ହସ୍ତ ସଂଖ୍ୟାଗୁଡ଼ିକରୁ ହଟାଯାଇଲା, ଏବଂ ଭୁଲଟି ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଗଲା। ସେମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସମୟାବଧିଗୁଡ଼ିକ 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚୁଥିଲା, ଏବଂ ସେହି ଏକେ ପ୍ରମାଣ, ଯାହା ସେମାନେ ଏହା ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ଉପସ୍ଥାପିତ କରିଥିଲେ ଯେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସମୟାବଧିଗୁଡ଼ିକ 1843 ମସିହାରେ ଶେଷ ହୋଇଥିଲା, ତାହା ପ୍ରମାଣ କଲା ଯେ ସେଗୁଡ଼ିକ 1844 ମସିହାରେ ସମାପ୍ତ ହେବ।" Early Writings, 237.

ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ହାତ "ଚିତ୍ରଗୁଡ଼ିକରୁ ହଟାଯାଇଲା, ଏବଂ ଭୁଲଟି ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଗଲା," ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ପରେ ଚିହ୍ନିଲେ "ଯେ ସେହି ଏକେଇ ପ୍ରମାଣ, ଯାହାକି ସେମାନେ ଏହା ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ ଯେ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ସମୟସୀମାଗୁଡ଼ିକ 1843 ରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ସେହି ପ୍ରମାଣ ଏହା ସିଦ୍ଧ କଲା ଯେ ସେଗୁଡ଼ିକ 1844 ରେ ସମାପ୍ତ ହେବ।" ଯେ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ସମୟସୀମାଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରଥମେ 1843 ରେ ସମାପ୍ତ ହେବ ବୋଲି ଭାବାଯାଇଥିଲା, ସେଗୁଡ଼ିକ 1843 ଚାର୍ଟ ଉପରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି; ଏହି ଚାର୍ଟଟି ସେହି ଚାର୍ଟ ଯାହାକୁ ତିନି ଶତ ମିଲରାଇଟ ପ୍ରଚାରକଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ। ସେହି ଚାର୍ଟ ଉପରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ଏବଂ 1843 ରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିବା ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ସମୟସୀମାଗୁଡ଼ିକ ଥିଲା—ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଆଠ, ପଦ ଚଉଦର ଦୁଇ ହଜାର ତିନିଶେ ବର୍ଷ, ଲେବ୍ୟବ୍ୟବସ୍ଥା ଛବିଶର ଦୁଇ ହଜାର ପାଞ୍ଚଶେ କୋଡ଼ି ବର୍ଷ, ଏବଂ ଦାନିଏଲ ବାରର ଏକ ହଜାର ତିନିଶେ ପଞ୍ଚତ୍ରିଶ ବର୍ଷ। ପ୍ରଥମ ନିରାଶା ପରେ ପ୍ରଭୁ ଏହି ଭୁଲରୁ ନିଜ ହାତ ହଟାଇଦେଲେ, ଏବଂ ତାହାପରେ ମିଲରାଇଟମାନେ ଚିହ୍ନିଲେ ଯେ ଯେହିଁ ଏକେଇ ପ୍ରମାଣ 1843 ରେ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ସମୟସୀମାଗୁଡ଼ିକର ସମାପ୍ତିକୁ ସୂଚିତ କରିଥିଲା, ପ୍ରକୃତରେ ସେହି ସମୟସୀମାଗୁଡ଼ିକ 1844 ରେ ଶେଷ ହୋଇଥିଲା ବୋଲି ସିଦ୍ଧ କରିଥିଲା।

୧୮୫୦ ମସିହାର ଚାର୍ଟଟି ୧୮୫୦ ମସିହାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ୧୮୫୧ ମସିହାର ଜାନୁଆରୀ ମାସରେ ବିକ୍ରୟରେ ଆଣାଯାଇଥିଲା। ଏଲେନ ହ୍ୱାଇଟ୍ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଥିଲେ ଯେ, ୧୮୪୩ ମସିହାର ଚାର୍ଟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେ ଯେପରି ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଥିଲେ, ସେହିପରି ଏହି ଚାର୍ଟଟି ମଧ୍ୟ ହବକ୍କୂକଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଏକ ପୂରଣ ଥିଲା। ସେହି ଚାର୍ଟଟି ଲେବ୍ୟବ୍ୟବସ୍ଥା ଛବିଶର "ସାତ କାଳ" ଭାବେ ସର୍ବାଦିକ ଦୀର୍ଘ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ଅବଧିକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା।

> "ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ ଭାଇ ନିକଲ୍ସଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଚାର୍ଟର ପ୍ରକାଶନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରମେଶ୍ୱର ଥିଲେ। ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ ବାଇବେଲରେ ଏହି ଚାର୍ଟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଗୋଟିଏ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଅଛି, ଏବଂ ଯଦି ଏହି ଚାର୍ଟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ, ଯଦି ଏହା ଜଣେ ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ, ତେବେ ଅନ୍ୟଜଣଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସେପରି; ଏବଂ ଯଦି ଜଣେ ବଡ଼ ମାପରେ ଅଙ୍କିତ ଏକ ନୂତନ ଚାର୍ଟର ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଭବ କଲେ, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଆବଶ୍ୟକ।" Manuscript Releases, volume 13, 359.

ଏହା କହିବା ଯେ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟଙ୍କର ସେହି ଉଲ୍ଲେଖ—ଯେ ମିଲେରାଇଟମାନେ "ବାଇବେଲରେ ପ୍ରକାଶିତ ସବୁଠାରୁ ଦୀର୍ଘ ଏବଂ ଶେଷ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ କାଳସୀମା ଶୀଘ୍ର ଶେଷ ପାଇବାକୁ ଥିଲା ବୋଲି ପ୍ରଚାର କରିଥିଲେ,"—ଠିକ୍ ଅଟେ, କାରଣ ସେମାନେ ଏହି କାମ କରିଥିଲେ। "ସବୁଠାରୁ ଦୀର୍ଘ" "ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ କାଳସୀମା" ବୋଲି ତେଇଶ ଶହ ବର୍ଷକୁ ଦାବି କରିବା ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ସେହି ସାକ୍ଷ୍ୟର ନିଜ ବିରୁଦ୍ଧରେ, ଏବଂ ଐତିହାସିକ ଅଭିଲେଖର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଘୁଞ୍ଚାଇ ଦେଏ। ସେହି ଗଳ୍ପକଥାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ମାନେ ମିଥ୍ୟାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା; ଏବଂ ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ ଯେମାନେ ମିଥ୍ୟାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ବାଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଏହା କରନ୍ତି କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ସତ୍ୟ ପ୍ରତି ପ୍ରେମ ନାହିଁ।

କ୍ରୁଶର ଯନ୍ତ୍ର ଣା ମଧ ରୁ ଅତିକ୍ର ମ କରିବା ପାଇଁ ଯୀଶୁ ଆଶ୍ଚ ର୍ଯ୍ୟ ଜନକ ଭାବରେ ନିଜକୁ କୌଣସି ପ୍ର କାରର ଦୈବୀ ନିର୍ବେଦନାରେ ଅଭେଦ୍ୟ କରିନଥିଲେ। ଯୀଶୁ ଦୈବୀ ଯନ୍ତ୍ର ଣା ସହିତ ଯନ୍ତ୍ର ଣାଭୋଗ କଲେ, ଯାହା ତାଙ୍କ ସୃଷ୍ଟ ି ମଧ ରୁ କେହି ସହିପାରୁଥିବା ସୀମାଠାରୁ ଅନେକ ଅଧିକ ଥିଲା। ତଥାପି ମନୁଷ୍ୟ ଜାତି ତାଙ୍କ ର ପ୍ର ତିମୂର୍ତ୍ତ ିରେ ସୃଷ୍ଟ ି ତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ପ୍ରେ ରିତ ପ୍ର କାଶନ ଏହାକୁ ଚିହ୍ନ ି ତ କରେ ଯେ ମନୁଷ୍ୟ ଜାତି ତାଙ୍କ ଯେପରି ଜୟଲାଭ କଲେ ସେପରି ଜୟଲାଭ କରିବାକୁ ଅଟେ। କ୍ର ି ଷ୍ଟ ଙ୍କ ୁ କ୍ରୁଶର ଯନ୍ତ୍ର ଣା ସହିବାକୁ ସମର୍ଥ କରିଥିବା ବିଷୟ ହେଉଛି ତାଙ୍କ ର ଏକ ଗୁଣ, ଯାହା ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଥିଲା, ଏବଂ ଯାହା ମନୁଷ୍ୟ ଜାତିଙ୍କ ପାଖରେ ମଧ ଅଛି।

> ଆମର ବିଶ୍ୱାସର କର୍ତ୍ତା ଓ ସିଦ୍ଧକର୍ତ୍ତା ଯୀଶୁଙ୍କ ଦିଗକୁ ଚାହିଁ ରହିବା; ଯିଏ ନିଜ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖାଯାଇଥିବା ଆନନ୍ଦର ନିମନ୍ତେ କ୍ରୁଶକୁ ସହିଲେ, ଲଜ୍ଜାକୁ ତୁଚ୍ଛ ଗଣିଲେ, ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସିଂହାସନର ଡାହାଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ବସିଛନ୍ତି। ହିବ୍ରୁ 12:1.

ଯୀଶୁ କ୍ରୁଶର ଯନ୍ତ୍ରଣାମାନଙ୍କୁ ସହିଥିଲେ, କାରଣ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଗୋଟିଏ ଲକ୍ଷ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଥିଲା; ଏବଂ ଆମେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱରୂପରେ ସୃଷ୍ଟ ହୋଇଛୁ, ଏବଂ ସେହିପରି ଆମେ ଲକ୍ଷ୍ୟଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରିତ ସତ୍ତାମାନେ। ଏହା ଆମର ରୂପରେଖାର ଏକ ଅଂଶ। ଯଦି ଆମକୁ ଏହା ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଇଛି ଯେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମ୍‌ର ଭିତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ବୁଝିବା ଗୁରୁତ୍ୱହୀନ, ତେବେ ସେଇ କାର୍ଯ୍ୟଟି କରିବା ପାଇଁ ଆମ ପାଖରେ କୌଣସି ପ୍ରେରଣା ରହିବ ନାହିଁ। ସେହି ଲାଓଦିକୀୟ ଅବସ୍ଥାକୁ ଜୟ କରିବା ପାଇଁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାଗୃତ କରାଯାଇପାରୁଥିବା ଏକମାତ୍ର ଦୈବୀ ପ୍ରେରଣା ହେଉଛି ସତ୍ୟ ପ୍ରତି ପ୍ରେମ। ସତ୍ୟ ପ୍ରତି ସେହି ପ୍ରେମକୁ ଆମର କାନର ଖୁଜଲାଣିକୁ ଶାନ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଗଠିତ ସହଜ ଆଚାର-ପରମ୍ପରାମାନଙ୍କର ଉପଲବ୍ଧତା ଦ୍ୱାରା ପରୀକ୍ଷା କରାଯିବ। ଯଦି ଆମର ଲାଓଦିକୀୟ ସୁବିଧାଭୋଗ ମଧ୍ୟରେ ଆମେ ନିଜେ ନିଜ ପାଇଁ ସତ୍ୟକୁ ବୁଝିବାର କୌଣସି ଆକାଙ୍କ୍ଷା ରଖୁ ନାହିଁ, ତେବେ ଆମେ ନଷ୍ଟ ହେବୁ। ଆଜି ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମ୍ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ।

ଦାନିଏଲ ଶେଷ ଦିନମାନରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କର ଏକ ଉଦାହରଣ, ଯେମାନେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ବାକ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ସତ୍ତର ବର୍ଷର ବନ୍ଦୀବାସ ଓ ଦୁଇ ହଜାର ତିନି ଶତ ବର୍ଷର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ବୁଝିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି। ଦୁଇ ହଜାର ତିନି ଶତ ବର୍ଷର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀକୁ ସବୁଠୁ ଦୀର୍ଘ ଏବଂ ଶେଷ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ କାଳସୀମା ବୋଲି ଚିହ୍ନଟ କରିବା ମାନେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମ୍‌ର ଭିତ୍ତିସ୍ଥ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା, ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଆତ୍ମାର ଅଧିକାରକୁ ମଧ୍ୟ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା। ଯେତେବେଳେ ମିଲେରାଇଟମାନେ ସବୁଠୁ ଦୀର୍ଘ ଏବଂ ଶେଷ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ କାଳସୀମାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ, ସେହିଟି ଦୁଇ ହଜାର ତିନି ଶତ ବର୍ଷ ଥିଲା ବୋଲି ଦାବି କରିବା ମାନେ ଇତିହାସିକ ଅଭିଲେଖକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା।

> “ଭବିଷ୍ୟତ୍ ପାଇଁ ଆମେ କୌଣସି କଥାକୁ ଭୟ କରିବାକୁ ନାହିଁ, କେବଳ ଏତିକି ବ୍ୟତୀତ ଯେ ଆମେ ପ୍ରଭୁ ଯେପରି ଆମକୁ ନେଇଆସିଛନ୍ତି ସେହି ପଥକୁ, ଏବଂ ଆମର ଅତୀତ ଇତିହାସରେ ତାଙ୍କ ଶିକ୍ଷାକୁ ଭୁଲିଯିବୁ।” Life Sketches, 196.

ଗବ୍ରିଏଲ୍ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ “mareh” ଏବଂ “chazon” ଉଭୟ ଦର୍ଶନର ଅର୍ଥ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ଆସିଥିଲେ, ଏବଂ ସେ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ମାନସିକ ଭାବରେ ଏହି ଦୁଇ ଦର୍ଶନକୁ ପୃଥକ୍ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ, ଯଦ୍ୟପି ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସମ୍ପର୍କ ଥିଲା। ଏହି ଦର୍ଶନରେ ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ସେହି ସମସ୍ତ ରାଜ୍ୟ ସମ୍ମିଳିତ ଥିଲା, ଯେଉଁମାନେ ସପ୍ତମ ଓ ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟର ସେହି ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କର ପୁନରାବୃତ୍ତି ଓ ବିସ୍ତାର ଥିଲେ। ଏହି ସୂଚନାରେ ସେହି ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ସଂଳାପ ମଧ୍ୟ ସମ୍ମିଳିତ ଥିଲା, ଯାହା ଏକ ଦର୍ଶନକୁ ଦେବଙ୍କ ପବିତ୍ରଧାମ ଓ ଜନମାନଙ୍କର ପଦଦଳନରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା, ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଦର୍ଶନକୁ ଜନମାନେ ଓ ପବିତ୍ରଧାମର ପୁନଃସ୍ଥାପନର କାର୍ଯ୍ୟରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା।

ଗାବ୍ରିଏଲ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିବାବେଳେ, ଯାହା ଶେଷରେ ମିଲରାଇଟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଘୋଷିତ ସନ୍ଦେଶର ହୃଦୟବିନ୍ଦୁ ହେଲା, ସେହି ଦୁଇ ଦର୍ଶନର ମଧ୍ୟରେ ଏକ ସମ୍ପର୍କ ରହିଥିଲା, ଯାହାକି ବ୍ୟାଖ୍ୟାକୁ ମାନସିକ ଭାବେ ପୃଥକ କରିବାକୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଜ୍ଞା ପୂରଣ କରୁଥିବାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ। ସେହି ପାର୍ଥକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ, “ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ” ବୋଲି ଅନୁବାଦ ହୋଇଥିବା ଦୁଇଟି ଶବ୍ଦ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି।

ତୁମ ଜନମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏବଂ ତୁମ ପବିତ୍ର ନଗରୀ ଉପରେ ସତ୍ତରି ସପ୍ତାହ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଛି—ଅପରାଧର ଶେଷ କରିବା ପାଇଁ, ପାପମାନଙ୍କର ଅନ୍ତ କରିବା ପାଇଁ, ଅଧର୍ମ ପାଇଁ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରିବା ପାଇଁ, ଅନନ୍ତ ଧର୍ମକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ, ଦର୍ଶନ ଓ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀକୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କରିବା ପାଇଁ, ଏବଂ ସର୍ବପବିତ୍ରଙ୍କୁ ଅଭିଷିକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ। ତେଣୁ ଜାଣ ଏବଂ ବୁଝ, ଯେ ଯିରୁଶାଲେମକୁ ପୁନଃସ୍ଥାପନ କରିବା ଓ ନିର୍ମାଣ କରିବା ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ଜାରି ହେବାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଅଭିଷିକ୍ତ ଶାସକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାତ ସପ୍ତାହ ଏବଂ ବାଷଠି ସପ୍ତାହ ହେବ; ରାସ୍ତା ପୁନଃ ନିର୍ମିତ ହେବ, ଏବଂ ପ୍ରାଚୀର ମଧ୍ୟ, କଷ୍ଟକଳାହପୂର୍ଣ୍ଣ ସମୟରେ ସୁଦ୍ଧା। ଏବଂ ବାଷଠି ସପ୍ତାହ ପରେ ଅଭିଷିକ୍ତଜନ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରାଯିବେ, କିନ୍ତୁ ନିଜ ପାଇଁ ନୁହେଁ; ଏବଂ ଯେ ଶାସକ ଆସିବେ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନେ ନଗରୀ ଓ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିଦେବେ; ଏବଂ ତାହାର ଶେଷ ବନ୍ୟା ସଦୃଶ ହେବ, ଏବଂ ଯୁଦ୍ଧର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଜାଡ଼ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅଛି। ଏବଂ ସେ ଗୋଟିଏ ସପ୍ତାହ ପାଇଁ ଅନେକଙ୍କ ସହିତ ଚୁକ୍ତିକୁ ଦୃଢ଼ କରିବେ; ଏବଂ ସେହି ସପ୍ତାହର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ସେ ବଳି ଓ ନୈବେଦ୍ୟକୁ ଶେଷ କରିଦେବେ; ଏବଂ ଘୃଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କର ପ୍ରଚୁରତା କାରଣରେ ସେ ତାହାକୁ ଉଜାଡ଼ କରିଦେବେ, ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଏବଂ ଯାହା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଛି ତାହା ଉଜାଡ଼ର ଉପରେ ଢାଳାଯିବ। ଦାନିଏଲ ୯:୨୪–୨୭।

ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏବଂ ପବିତ୍ର ନଗର ଉପରେ ସତ୍ତରି ସପ୍ତାହ (ଚାରିଶେ ନବେ ବର୍ଷ) ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଛି। "ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ" ବୋଲି ଯେ ଶବ୍ଦଟି ଅନୁବାଦ କରାଯାଇଛି, ତାହାର ଅର୍ଥ "କାଟି ଅଲଗା କରାଯାଇଥିବା"; ଏବଂ ଏହି ଶବ୍ଦଟି ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ ଓ ଯିରୁଶାଲେମ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ସମୟାବଧି କିମ୍ବା ପରୀକ୍ଷାକାଳକୁ ସୂଚିତ କରେ। ଏହା ସେହି ବିଦ୍ରୋହର ସମୟାବଧିକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଥିଲା, ଯାହା ଯିରୁଶାଲେମର ଧ୍ୱଂସ ଏବଂ ସତ୍ତରି ବର୍ଷର ବନ୍ଦୀତ୍ୱର କାରଣ ହୋଇଥିଲା। ତା'ପରେ ସେହି ଚାରିଶେ ନବେ ବର୍ଷ "ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ" ହେଲା, ତୃତୀୟ ଆଜ୍ଞାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି। ବିଦ୍ରୋହର ପ୍ରଥମ ଚାରିଶେ ନବେ ବର୍ଷ ନେବୂଖଦ୍ନେଜରଙ୍କ ତିନୋଟି ଆକ୍ରମଣ, ଯିରୁଶାଲେମର ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ଧ୍ୱଂସ, ଏବଂ ପ୍ରକୃତ ବାବିଲରେ ପ୍ରକୃତ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ସତ୍ତରି ବର୍ଷର ଚ୍ୟୁତି ଓ ବନ୍ଦୀତ୍ୱକୁ ଆଣିଦେଇଥିଲା।

ପ୍ରଥମ ଆଜ୍ଞାବଳୀ ବନ୍ଦୀତ୍ୱର ଶେଷ ଏବଂ ଯିରୁଶାଲେମକୁ ପୁନର୍ନିର୍ମାଣ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟର ଆରମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନିତ କଲା। ତୃତୀୟ ଆଜ୍ଞାବଳୀ ଦୁଇ ହଜାର ତିନି ଶତ ବର୍ଷର ଆରମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନିତ କଲା। ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କର ଆଗମନ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବାବିଲନରେ ବାରଶେ ଷାଠି ବର୍ଷର ବନ୍ଦୀତ୍ୱର ଶେଷକୁ ଚିହ୍ନିତ କଲା, ଏବଂ ଏହା ଛଅଚାଳିଶି ବର୍ଷର ଏକ ଅବଧିର ଆରମ୍ଭକୁ ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନିତ କଲା, ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମିଲରାଇଟମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟବହାର କରି ବନ୍ଦୀତ୍ୱରୁ ବାହାରିଲେ ଏବଂ ଏକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କଲେ।

ଛବିଶ ଓ ସତାଇଶ ପଦରେ ଯେ ଶବ୍ଦଟିକୁ ଦୁଇଥର "ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ" ବୋଲି ଅନୁବାଦ କରାଯାଇଛି, ସେହି ଶବ୍ଦ ହେଉଛି "charats", ଏବଂ ତାହାର ଅର୍ଥ "ଘାତ କରିବା" ଏବଂ "ଏକ ଆଦେଶ"। ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ଭାବରେ "ଆଦେଶିତ" ହୋଇଥିଲା ଯେ, ପ୍ରଥମ କ୍ରୋଧର ଶେଷରେ ପାପତନ୍ତ୍ର ଏକ ମାରାତ୍ମକ "ଘାତ" ପ୍ରାପ୍ତ କରିବ। ଦାନିଏଲ ଏହି ଏକେଇ ଶବ୍ଦଟିକୁ ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟ, ଛତିଶ ପଦରେ ବ୍ୟବହାର କରିଛନ୍ତି।

ଏବଂ ସେହି ରାଜା ନିଜ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ; ସେ ନିଜକୁ ଉଚ୍ଚ କରିବ, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେବତାଠାରୁ ନିଜକୁ ବଡ଼ କରିବ, ଏବଂ ଦେବମାନଙ୍କର ଦେବଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ କଥା କହିବ, ଏବଂ କ୍ରୋଧ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୃଦ୍ଧି ପାଇବ; କାରଣ ଯାହା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଛି, ତାହା ହେବ। ଦାନିୟେଲ 11:36.

ଛତିଶତମ ପଦରେ "ରାଜା" ବୋଲି ପାପତ୍ୱକୁ ବୁଝାଯାଇଛି। ପାପତ୍ୱ 1798 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୃଦ୍ଧି ପାଇବାକୁ ଥିଲା, ସେ ସମୟରେ ଏହା ତାହାର ମାରାତ୍ମକ ଆଘାତ ପ୍ରାପ୍ତ କଲା। ତାହା ପରେ ପ୍ରଥମ "କ୍ରୋଧ" "ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ" ହେବାକୁ ଥିଲା, କାରଣ ସେହି "କ୍ରୋଧ" "ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ" (ଘୋଷିତ) ହୋଇ "ସମ୍ପାଦିତ" ହେବାକୁ ଥିଲା। ଉତ୍ତର ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରଥମ କ୍ରୋଧର ଶେଷରେ, ଯାହା 723 BCରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ 1798ରେ ଶେଷ ହେଲା, ପାପତ୍ୱ ଏକ "ମାରାତ୍ମକ ଆଘାତ" ପ୍ରାପ୍ତ କଲା। "ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ" ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ "ଆଘାତ"।

ଏବଂ ମୁଁ ତାହାର ମୁଣ୍ଡମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏକୁ ମୃତ୍ୟୁପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଘାତପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିବାପରି ଦେଖିଲି; ଏବଂ ତାହାର ସେହି ମରଣାନ୍ତିକ ଆଘାତ ସୁସ୍ଥ ହୋଇଗଲା; ଏବଂ ସମଗ୍ର ଜଗତ ସେହି ପଶୁର ପଛେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଚକିତ ହୋଇ ଚାଲିଲା। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 13:3.

ମିଲେରାଇଟମାନଙ୍କ ର ଭବିଷ୍ୟ ବାଣୀମୂଳକ ଧାରାବାହିକତା ପୌରାଣିକ ପଗାନିଜ୍ ଏବଂ ତାହାପରେ ପାପାଲିଜ୍ —ଏହି ଦୁଇଟି ଉଜାଡ଼କାରୀ ଶକ୍ତି ଉପରେ ଆଧାରିତ ଥିଲା। ସେମାନେ ବୁଝିଥିଲେ ଯେ, ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଆଠ, ପଦ ତେରର "ଚାଜୋନ" ଦର୍ଶନରେ ଯେପରି ଦର୍ଶାଯାଇଛି, ସେହି ଦୁଇ ଶକ୍ତି ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ଓ ସେନାଦଳକୁ ପଦଦଳିତ କରିବାକୁ ଥିଲା।

> ତାହାପରେ ମୁଁ ଜଣେ ପବିତ୍ରଜନଙ୍କୁ କହୁଥିବା ଶୁଣିଲି, ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ପବିତ୍ରଜନ ସେହି କହୁଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପବିତ୍ରଜନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ନିତ୍ୟ ବଳି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦର୍ଶନ, ଏବଂ ଧ୍ୱଂସକାରୀ ଅପରାଧ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଓ ସେନାଦଳକୁ ଉଭୟଙ୍କୁ ପାଦତଳେ ଦଳିତ ହେବା ପାଇଁ ଛାଡ଼ି ଦେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, କେତେକାଳ ହେବ?" ଦାନିଏଲ 8:13.

ପୋପତନ୍ତ୍ରୀୟ ଉଜାଡ଼ କରୁଥିବା ଶକ୍ତି ବାରୋଶେ ଷାଠି ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଓ ସେନାଦଳକୁ ପଦଦଳିତ କରିବାକୁ ଥିଲା।

> କିନ୍ତୁ ଯେ ପ୍ରାଙ୍ଗଣଟି ମନ୍ଦିରର ବାହାରେ ଅଛି, ତାହାକୁ ଛାଡ଼ି ଦିଅ, ଏବଂ ତାହାର ମାପ କରିବା ନାହିଁ; କାରଣ ତାହା ଜାତିମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଛି; ଏବଂ ସେମାନେ ପବିତ୍ର ନଗରକୁ ବିଆଳିଶ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଦଦଳିତ କରିବେ। ଏବଂ ମୁଁ ମୋର ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ଦେବି, ଏବଂ ସେମାନେ ଚଟବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରି ଏକ ହଜାର ଦୁଇଶେ ଷାଠି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀ କରିବେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 11:2, 3.

୧୭୯୮ ମସିହାରେ ପ୍ରଥମ କ୍ରୋଧାବେଶର ଶେଷ ସମୟରେ, ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀ ପୋପତ୍ୱକୁ "ଘାତ" କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିଥିଲା। ଦାନିଏଲ ନବମ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ସେହି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଶେଷ ଦୁଇଟି ପଦରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି, ଏବଂ ସେହି ପଦଗୁଡ଼ିକରେ ଯେ ଶବ୍ଦକୁ ଦୁଇଥର "ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ" ବୋଲି ଅନୁବାଦ କରାଯାଇଛି, ସେହିଟି "chazon" ଦର୍ଶନ ସହ ଜଡିତ; କିନ୍ତୁ ଚବିଶତମ ପଦରେ ଯେ ଶବ୍ଦକୁ "ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ" ବୋଲି ଅନୁବାଦ କରାଯାଇଛି, ସେହା ଏକ ଭିନ୍ନ ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦ ଅଟେ ଏବଂ ଏହା "mareh" ଦର୍ଶନ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ। ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧି ଭାବେ ଦାନିଏଲ, ସେହି ଦୁଇଟି ଦର୍ଶନର ପରସ୍ପର ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ, ଯାହାକୁ ଗାବ୍ରିଏଲ ତାଙ୍କୁ ମାନସିକ ଭାବରେ ପୃଥକ୍ କରିବାକୁ କହିଥିଲେ।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଏହି ବିଷୟକୁ ଅଗ୍ରସର କରିବୁ।

> "ପରମେଶ୍ୱର ଆମକୁ କୌଣସି ନୂତନ ସନ୍ଦେଶ ଦେଉନାହାନ୍ତି। 1843 ଓ 1844 ମସିହାରେ ଯେ ସନ୍ଦେଶ ଆମକୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଥିଲା, ସେହି ସନ୍ଦେଶକୁ ହିଁ ଆମେ ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ହେବ।" Review and Herald, January 19, 1905.